

## Проповед на 3 Неделя след Петдесетница

**Братя и сестри,**

Да търсим първо Царството Божие и Неговата правда, като знаем, че останалото ще ни се придаде – учи Спасителят Христос.

Чухме днешното литургийно евангелие, където нашият Господ казва категорично, че не можем да служим на двама господари.

Какво ще рече това. Не се ли опитваме да балансираме всички страни на нашия живот? Не се ли опитваме да угодим Богу, и същевременно да угодим на света и неговите страсти? Не се ли задушаваме от житейски грижи? А често тези грижи не са грижите за болен родител, болно чадо или изпълнение на наш дълг. Често тези грижи са напълно суетни, грижи да подобрим външния си вид, да подновим мебелите си, да сме в крак с последната мода или да направим кариера на всяка цена.

Човешкият живот е твърде кратък. И ако не успеем да осъзнаем какво е истински важно, този наш безценен живот – безценен, защото ни е даден за подготовка за вечността – този наш безценен живот може да мине безцелно в суета и грижи, които няма да доведат до спасение.

Когато Христос ни посочва за пример полските кринове и птиците небесни, Той не изисква от нас да се отдадем на безделие и безгрижие.

Не, Той изисква от нас да осъзнаваме, че всичко се случва по Божия воля, да търсим душеспасителното и да отхвърляме суетното и празното, което само ще увеличи нашата привързаност към земните неща.

Нашите човешки сили не са много. Но те са достатъчни, при призоваване на Божията благодат, с отхвърляне на онова, което ни пречи на духовния път, тези сили, подпомогнати свише, са достатъчни да ни доведат до истинско одухотворяване. А това ще рече, да дадем място на Светия Дух в нашите сърца. Да се молим, да правим милостиня скришом, да четем Свещеното Писание, съчиненията на светите отци и житията на светиите. Да не прахосваме времето си в гледане на телевизия, безцелни разговори, клюки и раздори, да отбиваме всичко, което води до осъждане.

А когато някой падне в грях, да си спомним, че и ние сме грешни не по-малко и да се молим за него и за нас. Слънце да не ни залязва гневни, да простим от сърце на всички, всички ония, които в течението на нашия живот са ни оскърбили и оцетили. Да милеем за истински духовен път, белязан с истинско покаяние.

Да не се обиждаме и самооправдаваме, което също е форма на вездесъщата и страшна гордост, която мори всички човеци.

Да гледаме към небето с очите на сърцата си, да гледаме към небесното си семейство – Господ, Майката Божия, ангелите и светиите, като помним, че Господ иска всички човеци да се спасят и да достигнат познание за истината.

И да се борим със суетата – суета за нашата външност, за нашия ум, за нашата работа, че сме красиви, умни, перфектни в делата си, да се борим с тези мисли, които на мнозина са попречили в духовния живот.

И да призоваваме на помощ за грешния свят Единия и Троичен Бог – нашето упование, нашата надежда и нашата любов. Да призоваваме Господ да отмахне от окаяните ни и объркани умове всяка мисъл за земното и вещественото, която ни отдалечава от Него.

Божие благословение да е с всички вас, по молитвите на светите Доростолски мъченици и на всички праведници и светии. Амин!



2023 г.